

Bucuria

„Cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.” (Ioan 16.24)

„Bucurați-vă întotdeauna; rugați-vă neîncetat.” (1 Tesaloniceni 5.16,17)

Bucuria, bucuria *conștientă, sfântă*, unul dintre roadele plăcute ale Duhului (Galateni 5.22), nu este atât de cunoscută în rândul poporului lui Dumnezeu, încât întrebarea cum poate fi găsită și cultivată ar putea părea superfluă. Domnul și Mântuitorul nostru nu numai că o prezintă ca fiind posibilă, ci și ca fiind absolut de dorit, „pentru ca bucuria noastră să fie *deplină*”. Și când Pavel le spune tesalonicenilor: „Bucurați-vă *întotdeauna!*”, el se așteaptă, de asemenea, ca cererea lui să fie îndeplinită. Să observăm însă că atât bucuria despre care vorbește Domnul Isus, cât și bucuria la care îndeamnă Pavel sunt legate de *rugăciune*. Dacă ne gândim puțin, vom găsi acest lucru foarte natural. Înconjurați de păcate, griji și suferințe de tot felul, care nu ne permit să simțim bucurie, putem găsi pace și fericire numai dacă ascultăm în mod continuu porunca Domnului: „Cereți!”, și astfel continuăm să experimentăm adevărul promisiunii Sale: „Veți primi”. Cerând și primind astfel, inima devine bogată și plină. Binecuvântările spirituale ale unei alte lumi ni se deschid. Rămânem acolo unde este Hristos, iar acolo unde este El, este bucurie din belșug.

Rugăciunea, care duce la această primire și, prin urmare, la bucurie deplină, este de natură foarte simplă. O inimă copilărească și un spirit smerit o înțeleg cel mai bine. Nu este nevoie de o mare înțelepciune pentru aceasta. Când Domnul Isus „s-a bucurat în Duhul”, El a mulțumit lui Dumnezeu că a revelat lucrurile ascunse față de cei înțelepți și pricepuți. Trebuie să devenim ca niște copii pentru a putea împărtăși bucuria Lui. Această bucurie este prea nepământească pentru cei lumești, prea înaltă pentru cei mândri, prea pură pentru cei cu mintea pământească. Dar ea își face loc în inima celor simpli și a celor care cred cu inimă de copil. Cine o caută cu sinceritate, o va găsi.

„Bucurați-vă întotdeauna!” De parcă apostolul ar fi simțit dificultatea de a respecta această solicitare, el adaugă imediat o a doua, care răspunde clar și răspicat tuturor suferințelor și dificultăților pământești: „Rugați-vă neîncetat!” Dacă vrei să te „bucuri *întotdeauna*”, atunci „roagă-te *neîncetat*”.

Ah, că există unii credincioși, care *cer* puțin și, prin urmare, *primesc* puțin și *se bucură* și mai puțin!

Titlul original: Freude

Sursa: *Botschafter des Heils in Christo*, Anul 77, 1929, pag. 164-165.